

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8489/2558

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายสิทธิกร หรืออุ๊ต บุญฉิม กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 22, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 47, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 48, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 59, พ.ร.บ.เครื่องหมายราชการ พ.ศ. 2482 มาตรา 6, พ.ร.บ.เครื่องหมายราชการ พ.ศ. 2482 มาตรา 7, พ.ร.บ.เครื่องหมายราชการ พ.ศ. 2482 มาตรา 8, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, ป.วิ.อ. มาตรา 39

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 จัดสร้างพระเครื่องและโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนเข้าบูชาพระสมเด็จเหนือหัวตามสื่อต่างๆ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ และป้ายโฆษณาขนาดใหญ่หลายวันหลายเวลาโดยอาศัยช่องทางที่แตกต่างกันทั้งสถานที่และวิธีการชำระเงิน ซึ่งโจทก์ได้นำสืบถึงผู้เสียหายทั้ง 921 รายที่หลงเชื่อตามโฆษณาดังกล่าวและเข้าพระสมเด็จเหนือหัวที่จำเลยที่ 2 จัดทำขึ้นแต่ละรายไป ผู้เสียหายแต่ละคนต่างถูกหลอกลวงคนละวันคนละเวลา จำนวนเงินที่ถูกหลอกลวงแตกต่างกัน ความผิดต่อผู้เสียหายแต่ละรายจึงเป็นการกระทำที่แยกออกจากกันได้ การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 341, 343 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 22, 47, 48, 59 พระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พ.ศ.2482 มาตรา 6, 7, 8 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้เงิน 4,055,916 บาท แก่ผู้เสียหาย 921 คน ตามจำนวนที่ถูกจำเลยทั้งสองฉ้อโกงไป จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 22 วรรคสอง (5), 47 วรรคหนึ่ง, 48, 59 พระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พ.ศ.2482 มาตรา 6, 7, 8 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 343 วรรคแรก (ที่ถูกประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคแรก) ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันเรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฉ้อโกงประชาชนและฐานโฆษณาโดยใช้ข้อความไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค และก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพของสินค้า เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานฉ้อโกงประชาชนซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 1 จำคุก 4 ปี จำเลยที่ 2 ปรับ 10,000 บาท ฐานใช้หรือเลียนเครื่องหมายราชการ จำเลยที่ 1 จำคุก 1 ปี จำเลยที่ 2 ปรับ 2,000 บาท รวม 2 กระทง จำเลยที่ 1 จำคุก 5 ปี จำเลยที่ 2 ปรับ 12,000 บาท หากจำเลยที่ 2 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินให้ผู้เสียหาย 921 คน ตามจำนวนที่ผู้เสียหายแต่ละคนเข้าบูชาพระสมเด็จเหนือหัวไปจากจำเลยทั้งสองรวมเป็นเงินไม่เกิน 4,055,916 บาท ตามที่โจทก์ขอ โจทก์และจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย สิทธินาคืออาญามาฟ้องระับ

ไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) จึงให้จำนำคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เฉพาะปัญหา ข้อกฎหมายว่า การกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน รวม 921 กระทั่งหรือไม่ในการวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวศาลฎีกาต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวน ซึ่งศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยที่ 1 เป็นกรรมการผู้จัดการของจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ ประกอบธุรกิจรับจ้างผลิตและจำหน่ายพระเครื่องและวัตถุมงคล เมื่อเดือนมิถุนายน 2550 มูลนิธิ อัฐมราชานุสรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยพระวิสุทธาธิปัตติ ประธานกรรมการอำนวยการและ ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิในขณะนั้น มอบหมายให้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ดำเนินการจัดสร้าง พระสมเด็จเหนือหัวเพื่อนำออกให้ประชาชนเช่าบูชาเพื่อหาทุนสร้างอุโบสถสองกษัตริย์ ที่วัดโสมดา ประดิษฐานาม จังหวัดราชบุรี ในวันเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยทั้งสองร่วมกันออกแบบจัดสร้าง พระเครื่อง ตั้งชื่อว่า พระสมเด็จเหนือหัว ด้านหน้าเป็นพระพิมพ์สมเด็จจั่วระฆัง ด้านหลังพิมพ์ ประทับรูปมงกุฎ ลักษณะคล้ายตราเครื่องหมายพระมหามงกุฎอันเป็นตราสัญลักษณ์ของ พระเจ้าแผ่นดิน จำเลยทั้งสองโฆษณาประชาสัมพันธ์พระสมเด็จเหนือหัวทางสื่อต่าง ๆ ทั้งทาง โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ รถแห่ประชาสัมพันธ์ให้ปรากฏแก่ ประชาชนว่าพระสมเด็จเหนือหัว จัดสร้างโดยมูลนิธิอัฐมราชานุสรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สร้าง จากมวลสารดอกไม้พระราชทาน ผ้าไตรพระราชทาน ผงพุทธคุณและวามงคลกว่าหมื่นชนิดจาก วัดทั่วราชอาณาจักร โดยจะนำรายได้จากการให้เช่าบูชาไปสร้างอุโบสถสองกษัตริย์ ที่วัดโสมดา ประดิษฐานาม จังหวัดราชบุรี เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในปีมหามงคลและถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 พระสมเด็จเหนือหัวมีด้วยกัน 5 สี มีความหมายเฉพาะว่าสีเหลืองเป็นสีพระมหากษัตริย์ สีชมพูพิภพเป็นสีพระราชินีแห่งปีมหา มงคล ทั้งยังระบุสถานที่สั่งจองเช่าบูชาพระสมเด็จเหนือหัวผ่าน 3 ช่องทาง คือ ทางธนาคาร ทางไปรษณีย์และทางร้านค้าทอง มีการจัดส่งพระสมเด็จเหนือหัวไปให้ประชาชนเช่าบูชาที่ ธนาคารสาขาต่าง ๆ และที่บริษัทไปรษณีย์ไทย กับร้านค้าทองต่าง ๆ ผู้เสียหายจำนวน 921 คน เช่า บูชาพระสมเด็จเหนือหัว รวมเป็นเงิน 4,055,916 บาท และมีประชาชนรายอื่น ๆ ที่มีได้ร้องทุกข์ เช่าบูชาอีกจำนวนมาก โดยหลงเชื่อคำโฆษณาเพราะเข้าใจว่าการจัดสร้างพระสมเด็จเหนือหัวและ การจัดสร้างอุโบสถสองกษัตริย์มีสถาบันพระมหากษัตริย์เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งความจริงแล้วการจัด สร้างพระสมเด็จเหนือหัวและการจัดสร้างอุโบสถสองกษัตริย์ไม่ได้รับพระบรมราชานุญาตจาก พระมหากษัตริย์และพระมหากษัตริย์ไม่ได้ทรงพระราชทานดอกไม้เพื่อใช้เป็นมวลสาร สำนักพระราชวังกับสำนักราชเลขาธิการไม่รู้เห็นหรืออนุญาตให้ดำเนินการเช่นนั้น จากการ ให้เช่าบูชาพระสมเด็จเหนือหัวผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้เงิน 7,011,030.82 บาท ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 9,110,999.13 บาท ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 6,675,900.31 บาท และธนาคารออมสิน จำนวน 188,196.80 บาท ผ่าน ทางไปรษณีย์สาขาต่าง ๆ ทั่วประเทศได้เงิน 143,190,666 บาท ส่วนทางร้านค้าทองต่าง ๆ ไม่ สามารถตรวจสอบจำนวนที่แน่นอนได้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการหลอกลวงบุคคลอื่น ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชนหรือปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ ประชาชน การหลอกลวงนั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงนั้น จำเลยทั้งสองมีความผิดฐาน ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองโฆษณาตามสื่อต่าง ๆ ต่อประชาชน

ทั่วไปต่อเนื่องกัน ไม่เจาะจงเฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่งและมีเจตนามุ่งเจาะจงจำหน่ายพระสมเด็จ เนื้อหั่วที่สร้างในคราวเดียวกันและในช่วงเวลาเดียวกันเป็นสำคัญ มิได้มุ่งเจาะจงที่ประชาชน เป็นสำคัญ จึงเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท โจทก์ฎีกาว่า เป็น ความผิดต่างกรรม ขอให้ลงโทษ 921 กระทง เห็นว่า จำเลยที่ 2 ร่วมกันจัดสร้างพระเครื่องและ ร่วมกันโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนเข้าบูชาพระสมเด็จเนื้อหั่วตามสื่อต่าง ๆ ทั้งทาง วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับและป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ หลายวันหลายเวลา โดยอาศัย ช่องทางที่แตกต่างกัน ทั้งสถานที่และวิธีการชำระเงิน ซึ่งโจทก์ได้นำสืบถึงผู้เสียหายทั้ง 921 รายที่ หลงเชื่อตามโฆษณาและเข้าพระสมเด็จเนื้อหั่วที่จำเลยทั้งสองร่วมกันจัดทำขึ้นแต่ละรายไป ตาม บัญชีรายชื่อผู้เสียหาย ซึ่งระบุวันเวลาและจำนวนเงินแต่ละรายแตกต่างกันไป ผู้เสียหายแต่ละคน ต่างถูกหลอกลวงคนละวันคนละเวลา จำนวนเงินที่ถูกหลอกแตกต่างกัน ความผิดต่อผู้เสียหาย แต่ละรายจึงเป็นการกระทำที่แยกออกจากกันได้ การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็นความผิดหลาย กรรมต่างกันรวม 921 กระทง ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า การกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน ของจำเลยที่ 2 เป็นกรรมเดียวนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น แต่ที่ ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 10,000 บาท นั้นหนักเกินไป เห็นควรแก้ไข โทษให้เหมาะสม พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรม ให้ ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 รวม 921 กระทง ปรับจำเลยที่ 2 กระทงละ 4,000 บาท เป็นเงิน 3,684,000 บาท เมื่อรวมกับโทษปรับฐานใช้หรือ เลียนเครื่องหมายราชการตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์แล้ว รวมปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 3,686,000 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

กฤษฎี เยพิทักษ์ · โสภณ โรจน์อนนท์ · สิทธิชัย โชคสวัสดิ์ไพศาล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/8489/2558>